

kend. Het gaat dan om het aantal kilogram vlees per zeug per jaar (figuur 2). Ook daaruit blijkt de sterke correlatie met het productiegetal aanwezig ($R^2 = 0,65$). In de figuur zijn dezelfde twee zeugen uitgelicht. Aangezien de gele zeug ook nog een hoger percentage mager vlees had dan de rode zeug (63,6 tegenover 61,7%) wordt het relatieve verschil tussen beide nog groter, namelijk 250 kg vlees per jaar.

Uiteindelijk is het belangrijkste kengetal nog steeds een economisch kengetal. Daarom is er voor de afgeleverde varkens ook een gestandaardiseerde prijs per kg bepaald in functie van de waardering door het slachthuis. Aangezien de varkens geslacht zijn door de Belgian Porc Group wordt de waardering bepaald door de AutoFOM III. Als we ook hier dezelfde zeugen uitlichten blijkt dat de gemiddelde prijs per kg voor de gele zeug 3,35 cent hoger was dan voor de rode zeug. Dit levert een totaal economisch verschil op van 498 euro per zeug per jaar (figuur 3)!

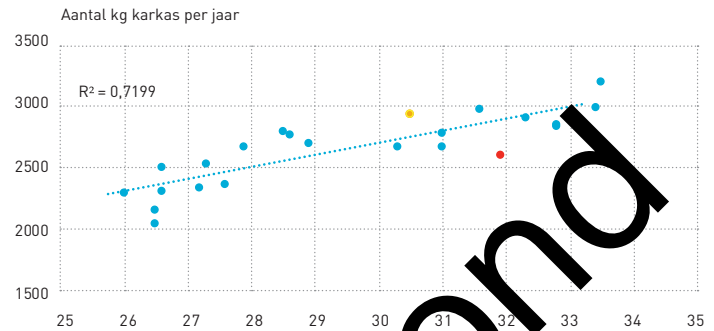
Correlatie tussen productiegetal en opbrengst

Een nadeel van deze gegevens is zonder twijfel het tijdstip van beschikbaarheid. De eerste gegevens over de prestaties van de nakomelingen van een zeug zijn immers maar bekend nadat de zeug al voor de derde keer is geïnsemineerd. Ze kunnen dus pas bij een vierde inseminatie worden meegenomen als selectie criterium. Op dat moment kan het echter wel de doorslag geven om een zeug al dan niet aan te houden. Ook voor bedrijven die hun eigen zeugen aanfokken kan het de selectiemogelijkheden uitbreiden.

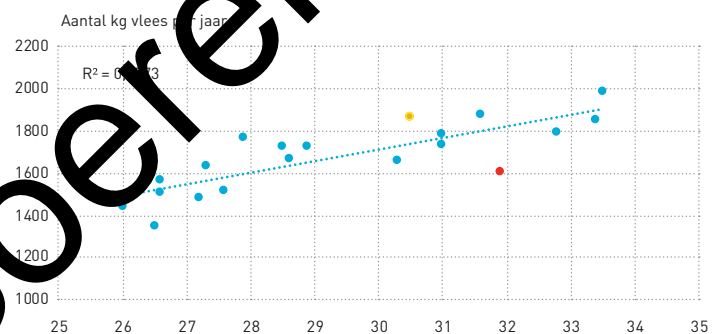
Algemeen kunnen we uit dit project concluderen dat er interessante gegevens te rapen vallen uit het individueel opvolgen van biggen en vleesvarkens. In dit artikel hebben we ons toespitst op de economische return als varkenshouder. Op langere termijn kan het nog meer toepassingen krijgen. Zo kan je als varkenshouder bijvoorbeeld elk dier een locatie in de stal toekennen om na te gaan of elk compartiment of elk hok even goed presteert. Een andere potentiële toepassing is het dierspecifiek opvolgen van antibiotagebruik enzovoort.

Toch is het niet goud wat blinkt. Hoewel de toepassing veel opportuniteiten biedt, staat ze in Vlaanderen nog niet op punt. Zeker de foutloze registratie in het slachthuis is nog een belangrijke te overwinnen stap. Voorbeelden uit het buitenland tonen echter aan dat het mogelijk is zodat het ook hier bij ons een kwestie van tijd is voordat we met deze nieuwe technologie de eerste stappen zetten richting big data op een varkensbedrijf. ■

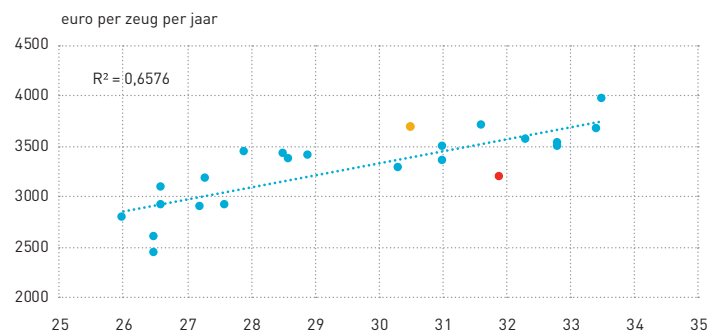
Het project 'Met elektronische identificatie naar individuele dieropvolging in de varkenshouderij' is een samenwerking tussen Proef- en Vormingscentrum voor de Landbouw (PVL), Vlaamse Piétrainfokkerij (VPF), Vives, Inagro, UGent en ILVO en wordt ondersteund door de Vlaamse overheid en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling.

Figuur 1. Correlatie tussen productiegetal en aantal kilogram karkas per zeug per jaar op een praktijkbedrijf

Figuur 2. Correlatie tussen productiegetal en aantal kilogram vlees per zeug per jaar op een praktijkbedrijf

Figuur 3. Correlatie tussen productiegetal en aantal euro per zeug per jaar op een praktijkbedrijf

Belangrijk om de sterke positieve correlatie tussen het productiegetal en de opbrengst te benadrukken.